

men hier vele inhoudrijke en verhelderend-werkende bladzijden vinden.

Dr. Th. DE KRUIJF behandelt *Sexualiteit* (103 blz.). Voorzeker : een niet gemakkelijk te behandelen onderwerp. Omdat onze christelijke opvattingen daaromtrent, vooral in het Oude Testament, niet overal waren doordrongen, zelfs niet bij de vereerders van de ware God. Een systematische bijbelse leer over dit onderwerp is dus niet gemakkelijk om geven. Het blijkt echter algaauw dat schrijver deze stof bezit, in haar veelzijdige aspecten en verwickelingen. Veel goede vergezichten worden hier geboden ; elementen worden ter hand geboden om juiste en evenwichtige oordelen te vellen. Een volzin van blz. 74 lijkt me onvoorzichtig geformuleerd : « In het licht van deze eis, die een eis is van de uiterste eerbied voor de persoon van de evenmens, ook in het sexuele, wordt iedere casuïstiek onmogelijk en belachelijk ». Is dan werkelijk alle casuïstiek in het christendom, niet het minst, in deze veelzijdige en kiese zaak, verkeerd en onmogelijk, ja zelfs belachelijk ?

J. B. VALVEKENS, O. Praem.

O. SEMMELROTH, S. I., *Over de betekenis van de Sacramenten*. Uit het Duits. Uitg. : Romen en Zonen, Roermond-Maaseik. Pr. : 80 fr. ; geb. : 95 fr.

In dit inhoudrijk boekje worden vier voordrachten gebundeld. Ze behandelen godsdienstige onderwerpen, die, op onze dagen terecht-op het voorplan staan. Ziehier wat ze behandelen : 1. De Kerk als teken. 2. Het heilshandelen der Kerk. 3. Zeven Sacramenten. 4. Sacrament en persoonlijke beslissing. Over deze onderwerpen, aan elkaar sterk verwant, worden behartigenswaardige opvattingen naar voren gebracht. Die heel wat verdieping bieden over waarheidsaspecten die zo nauw raken aan de kern van de christelijke Openbaring. De alhier verwerkte gedachten werden samengebracht in sterk-gebouwde periodes ; om deze aanstonds naar hun volle draagkracht te vatten, is er af en toe meer dan gewone inspanning geeist. Aangaande de hier gebezigde terminologie kan worden gezegd dat ze nog niet overal ten volle is ingeburgerd. In verband hiermede legt de schrijver er hier zeer goed nadruk op dat « voor het uitwisselen van gedachten een gemeenschappelijke taal nodig is » (blz. 113). Men zegt op onze dagen graag van de klassieke terminologie wat alhier op blz. 99 geschreven staat : « Vaktermen leiden tot een soort geheimtaal, die voor de niet-ingewijde het bedoelde meer versluiert dan verheldert ». We zijn echter zo vrij te menen dat soms hetzelfde kan worden gezegd over bepaalde moderne terminologies.

J. B. VALVEKENS, O. Praem.